

Det er fair nok at have det ønske. Det er udmærket. Men det, som vi taler om her, er, om kirkerne, som skal levere ydelsen, har givet udtryk for, at de synes, at det ville være fint at have mulighed for at have den vare på hylderne i butikken, i deres forening. Det har de ikke.

Kirkerne kan jo godt give udtryk for deres ønsker, deres synspunkter, deres holdninger, deres meninger, der er Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer, præsterne har mulighed for at snakke sammen, det samme har provsterne og biskopperne osv., så hvis de ønskede det her, ville det ønske jo være kommet, men det er ikke kommet. Og så længe der ikke er et ønske fra dem, der skal levere ydelsen, har vi heller ikke tænkt os at pålægge dem, at de skal gøre det.

Kl. 17:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Der er en kort bemærkning fra fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 17:33

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Ordføreren nævner, at der ikke er forskel på registreret partnerskab og ægteskab. Det mener jeg nu nok der er, bl.a. i forbindelse med adoption. Men også i forbindelse med kirken og muligheden for at blive viet i kirken er der forskel. I folkekirken har man anerkendt, at nogle præster, nogle menighedsråd ønsker at give homoseksuelle par en velsignelse. Det har man tilladt, også selv om det ikke er alle præster, alle menighedsråd, som ønsker at gøre det her. Det vil sige, at man har taget et første skridt i folkekirken. Man er forhindret i at tage næste skridt, nemlig at lade det være op til den enkelte præst, til det enkelte menighedsråd at finde ud af, om man ønsker at udføre en egentlig vielse. Man er forhindret i at tage næste skridt på grund af lovgivning herindefra. Hvordan kan det være, at den konservative ordfører ikke vil lade folkekirken få mulighed for at tage det næste skridt? Man har taget det første skridt.

Kl. 17:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:34

Tom Behnke (KF):

Nu er jeg nok nødt til at præcisere over for fru Johanne Schmidt-Nielsen, at det, jeg talte om, var ægteskabslovens regler. Ifølge ægteskabsloven har man altså lavet partnerskabsloven på en sådan måde, at den fuldstændig følger ægteskabslovens regler. Det var det, jeg sagde. Så sy-

nes jeg ikke, man behøver at inddrage alt muligt andet og prøve at så tvivl om det, jeg siger, for det, jeg sagde, var fuldstændig krystalklart og i øvrigt helt rigtigt.

Lad mig så sige: Jeg tvivler på, at det er rigtigt, men fru Johanne Schmidt-Nielsen må jo ikke have hørt, hvad jeg svarede lige før. Hr. Mogens Jensen har stillet præcis det samme spørgsmål. Det svarede jeg på, og nu stiller fru Johanne Schmidt-Nielsen præcis det samme spørgsmål, og nu gider jeg ikke at svare.

Kl. 17:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 17:35

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Så vil jeg gerne spørge: Hvad skal der helt konkret til, før ordføreren mener, at folkekirken er kommet med et ønske om at få mulighed for at udføre en kirkelig vielse? Hvad skal der til, hvor mange præster skal der til, skal der biskopper til? Kan jeg få et helt konkret svar på, hvordan folkekirken skal ytre ønske om at kunne udføre kirkelig vielse, så ordføreren mener – hvad skal man sige – at der er kommet et ønske?

Kl. 17:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:35

Tom Behnke (KF):

Jeg har svaret på det, og andre ordførere før mig har svaret på det. Det er, som om man bare vil have den her debat til at vare længst muligt. Så lad os da gøre det.

Menighedsrådsmedlemmerne har en forening, hvor de kan træde sammen og diskutere de her ting, og de har et årligt møde, hvor de diskuterer alle mulige kirkelige anliggender. I den forbindelse kunne man jo tage en drøftelse af det her og give udtryk for, om det er noget, man ønsker, eller om det er noget, man ikke ønsker.

Præsterne har mulighed for igennem deres samvirke at træde sammen og sige, at det her er noget, vi ønsker. Provsterne har den samme mulighed. Biskopperne kan træde sammen, de mødes jævnligt alligevel og diskuterer forskellige kirkelige anliggender, de ville også kunne træde sammen og sige, at det her er et ønske. Kirkeministeren ville kunne sige, at hun får en stribe af henvendelser fra kirkelige personer og ansatte i øvrigt, som giver udtryk for, at det her er et brændende ønske fra deres side. Men det er ikke sket. Hvis der kommer en almindelig debat i of-